

กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์
แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Strategies for Participation in Administrative General Education Sangha
School Savannakhet Lao People's Democratic Republic

พระจันดา เคนสักดา¹, ไชยา ภาวะบุตร² และ SAYAN บุญใบ³

Chandan Khensacda¹, Chaiya Pawabutra² and Sayan Boonba³

^{1,2,3} สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{1,2,3} Education Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

อีเมล: Phdchanda@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received)

วันที่แก้ไขบทความ (Revised)

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

18 กรกฎาคม 2566

1 ตุลาคม 2566

21 ตุลาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และ
ความต้องการจำเป็น 2) เพื่อสร้างกลยุทธ์การมีส่วนร่วม และ 3) เพื่อประเมินกลยุทธ์การมีส่วนร่วมใน
การบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานวิธี
กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ จำนวน 81 รูป/คน โดยใช้
แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.36-0.83 และ
0.33-0.78 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 และ 0.97 ตามลำดับ

ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์โดย
รวมอยู่ในระดับมาก การประเมินความต้องการจำเป็น $PNI_{modified}$ เรียงลำดับความต้องการ
ความจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ 1) การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ 2) ภาวะผู้นำ
แบบสนับสนุน 3) การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม และ 4) การทำงานเป็นทีมแบบรวมพลังร่วมมือ
2) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว
ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก 14 กลยุทธ์ย่อย 84 แนวทางการดำเนินงาน ผลการประเมินกลยุทธ์โดย
ผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก
ทุกด้าน

คำสำคัญ: กลยุทธ์ การมีส่วนร่วม โรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to examine the current situation, desired conditions
and needs 2) to formulate the strategies and 3) to assess strategies for participation in the

administration of Sangha general sangha school Savannakhet Lao People's Democratic Republic. This research was a mixed methods research. The sample groups were 81 school administrators and teachers in general education sangha school. Using a questionnaire on current situation and desired conditions with Index of discrimination between 0.36-0.83 and 0.33-0.78, respectively and the confidence values were equal to 0.98 and 0.97, respectively.

The findings revealed that: 1) The current situation was at a moderate level in overall, whereas the desired conditions were overall at a high level. $PNI_{modified}$ needs assessment, ordering needs from highest to lowest as follows: 1) Collaborative learning and application of knowledge, 2) Supportive leadership, 3) Shared values and vision, and 4) Working together as a team. 2) The strategies of the Strategies for Participation in Administrative General Education Sangha School Savannakhet Lao People's Democratic Republic covered 4 main strategies, 14 sub-strategies with 84 approaches. Evaluation of suitability and feasibility and usefulness overall by experts, it is at a high level in every aspect.

Keywords: Strategy, Participation, General Education Sangha School

บทนำ

ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ความก้าวหน้าที่รวดเร็วส่งผลต่อสังคมโลกและเป็นผลให้ประเทศต่าง ๆ เกิดความกระตือรือร้นในการพัฒนาประเทศตนเอง ให้ทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อก้าวสู่สังคมฐานความรู้ (Knowledge-Based Society) จึงมีการเปลี่ยนแปลงวิถีคิด และวิธีการทำงานของคน และองค์กรในสังคมใหม่ให้เป็นสังคมฐานความรู้ ประชาชน สามารถคิดสร้างสรรค์ผลงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ รวมทั้งมีการถ่ายทอดและเชื่อมโยง ความรู้ ความสามารถของตนสู่สังคมให้กว้างขวาง รวดเร็ว และประเทศชาติต้องพัฒนาให้มีความเจริญก้าวหน้าให้ทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลกท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อสร้างรากฐานขององค์กรให้มีความเข้มแข็ง มั่นคง และพัฒนาแบบยั่งยืนและดำเนินต่อไปในการพัฒนาและในกระบวนการจัดการศึกษาที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่มักเป็นไปลักษณะหรือรูปแบบที่ประชาชน หรือชุมชน มิได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ หรือตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมในการพัฒนา หรือจัดการศึกษาแต่ในทางตรงกันข้ามประชาชน หรือชุมชน จะเป็นฝ่ายปฏิบัติตามหรือให้ความร่วมมือสนับสนุนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ขาดการพัฒนา ความสามารถฝึกการคิด การตัดสินใจ ดำเนินด้วยตนเองได้ไม่ว่าทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา ซึ่งนักวิชาการนักการศึกษาส่วนใหญ่ชี้แนะว่าเป็นเพราะเท่าที่ผ่านมาประชาชน หรือชุมชนขาดการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายอย่างแท้จริง หรือไม่มีส่วนร่วมในทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์และตอบสนองต่อสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนหรือชุมชน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เป็นการให้ประชาชนหรือผู้ปกครองทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการจัดการบริหารการศึกษาในการติดต่อประสานงาน

ระหว่างครูและผู้ปกครอง เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดนโยบาย การวางแผนงาน กลยุทธ์ การจัดทำแผนประสบการณ์ การจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางพัฒนาและแก้ปัญหา การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ เชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมเป็นการประสานสัมพันธ์ที่ดีต่อครูและผู้ปกครองเพื่อที่จะหาแนวทางศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนเชิญผู้ปกครองเป็นวิทยากรในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นมาถ่ายทอด เพื่อที่จะได้ประโยชน์ที่เกิดกับเด็กและเชิญชวนผู้ปกครองร่วมกันทำกิจกรรมอย่างแท้จริงจะได้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ (พระมหาสุชาติ ธรรมกาโม (ปิติ), 2561) ซึ่งแนวทางการส่งเสริมการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสามารถกระทำได้นี้ 1) การไว้วางใจกัน ส่งเสริมการยอมรับและเชื่อถือในความรู้ ความสามารถของผู้ร่วมงาน ให้ความเชื่อมั่นไว้วางใจผู้ร่วมงาน การให้เกียรติซึ่งกันและกัน ผู้บริหารให้ความเป็นกันเองแก่ผู้ร่วมงาน 2) ความยึดมั่นผูกพัน ให้การสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถอย่างต่อเนื่อง เพื่อดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและเป็นระบบ 3) การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน ด้วยการเปิดโอกาสผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและปรับปรุง พัฒนาการดำเนินงาน มีการวางแผนการดำเนินงานและประเมินผล โดยใช้วิธีการประชุมปรึกษาหารือ ร่วมกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และสร้างความตระหนักในการทำงานร่วมกัน 4) ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน เปิดโอกาสผู้ร่วมงานได้แสดงความสามารถในการปฏิบัติงาน แสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานควบคุมการปฏิบัติงานของทีมงาน เพื่อความร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการบริหารการศึกษาของโรงเรียนตามแผนดำเนินงานของโรงเรียนต่อไป(อมรภาค ปิ่นกำลัง, 2562)

ในการบริหารองค์กรเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายก็ต้องใช้กลยุทธ์ จึงถือได้ว่ากลยุทธ์มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร คือ 1) ช่วยให้องค์กรมีกรอบแนวคิดและทิศทางการดำเนินการที่ชัดเจน โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างเป็นระบบ ดังนั้น กลยุทธ์จึงเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางขององค์กร จะเป็นแนวทางในการกำกับการใช้ทรัพยากรขององค์กรได้อย่างเหมาะสม 2) ช่วยให้ผู้บริหารคิดอย่างเป็นระบบโดยการพิจารณาถึงปัจจัยสถานะแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ทำให้ผู้บริหารสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อม สามารถกำหนดวัตถุประสงค์และทิศทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับสถานะความเปลี่ยนแปลงได้ 3) ช่วยสร้างความพร้อมให้องค์กรในการกำหนดวิธีการหรือแนวทางในการดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร องค์กรจะต้องวิเคราะห์และประเมินปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรเพื่อหาแนวทางในการดำเนินงานที่เหมาะสมที่สุดท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่าง ๆ นำไปสู่การจัดการความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ทำให้องค์กรมีการเตรียมความพร้อมในการรับกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลง รวมทั้งช่วยเตรียมความพร้อมและพัฒนาบุคลากรที่อยู่ภายในองค์กร เนื่องจากการพัฒนาเชิงกลยุทธ์จะต้องมีการสร้างความเข้าใจและแนวทางในการเตรียมพร้อมเพื่อรับกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นของสถานะแวดล้อมและคู่แข่ง 4) ช่วยสร้างประสิทธิภาพในการแข่งขัน ความได้เปรียบทางการแข่งขันสามารถเกิดขึ้นจาก

การนำเสนอสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับราคา การจัดการเชิงกลยุทธ์จึงเป็นความพยายามในการแข่งขันกับศักยภาพของตนเองหรือในเชิงเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น ๆ เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายตามความคาดหวังของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะช่วยสร้างประสิทธิภาพและศักยภาพในการแข่งขันให้แก่องค์กร และเสริมสร้างการพัฒนาขีดความสามารถทางการบริหารของนักบริหาร 5) ช่วยให้การทำงานเกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากการกำหนดกลยุทธ์ การประยุกต์ใช้ การตรวจสอบและควบคุมไว้อย่างชัดเจน ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันและเกิดความร่วมมือ โดยเฉพาะความเข้าใจในวัตถุประสงค์ขององค์กร อีกทั้งจะช่วยให้มีการจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการบริหารองค์กรในส่วนต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วการจัดการเชิงกลยุทธ์ยังช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในองค์กรเข้าใจในภาพรวม โดยเฉพาะเป้าหมายในการดำเนินงาน ทำให้สามารถจัดลำดับการดำเนินงานตามลำดับความสำคัญเร่งด่วนได้ 6) ช่วยให้องค์กรมีมุมมองที่ครอบคลุม โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย การจัดการเชิงกลยุทธ์เป็นวิธีการบริหารที่คำนึงถึงปัจจัยภายในและภายนอก ซึ่งในการศึกษาของ Hunger & Wheelen (2017) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การจัดการ การบริหารเชิงกลยุทธ์มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร ดังนี้ 1) ช่วยให้องค์กรมีกรอบและทิศทางที่ชัดเจน 2) ช่วยให้ผู้บริหารคิดอย่างเป็นระบบ 3) ช่วยสร้างความพร้อมให้องค์กร 4) ช่วยสร้างประสิทธิภาพในการแข่งขัน 5) ช่วยให้การทำงานเกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติหน้าที่ และ 6) ช่วยให้องค์กรมีมุมมองที่ครอบคลุม

โรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นโรงเรียนที่เปิดทำการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับพระสงฆ์ สามเณรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ตั้งอยู่ในหลวงพระบาง ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเป็นอย่างดีและเก็บค่าเล่าเรียนในอัตราที่ถูก คือ 35,000 กีบ หรือประมาณ 140 บาทต่อปี ทำให้มีผู้มาบวชเรียนเป็นจำนวนมาก โดยมาจากแขวงต่าง ๆ ของประเทศและหลากหลายชาติพันธุ์ แต่ถึงกระนั้นก็เป็นการศึกษาที่จำกัดอยู่เฉพาะเพศชายเท่านั้น รวมทั้งสามารถอ่านออกเขียนได้ซึ่งในการบริหารโรงเรียนสงฆ์ก็จะใช้หลักการบริหารงานของสถานศึกษาทั่วไปจะแตกต่างกันที่การจัดการศึกษาจะเพิ่มการเรียนรู้ด้านภาษาบาลี เน้นกิจกรรมด้านพระพุทธศาสนา และโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ และนอกจากผู้บริหารโรงเรียนจะเป็นผู้นำทางในการพัฒนาแล้ว ครูก็เป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินงานของโรงเรียน เพื่อให้งานเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2565, ออนไลน์)

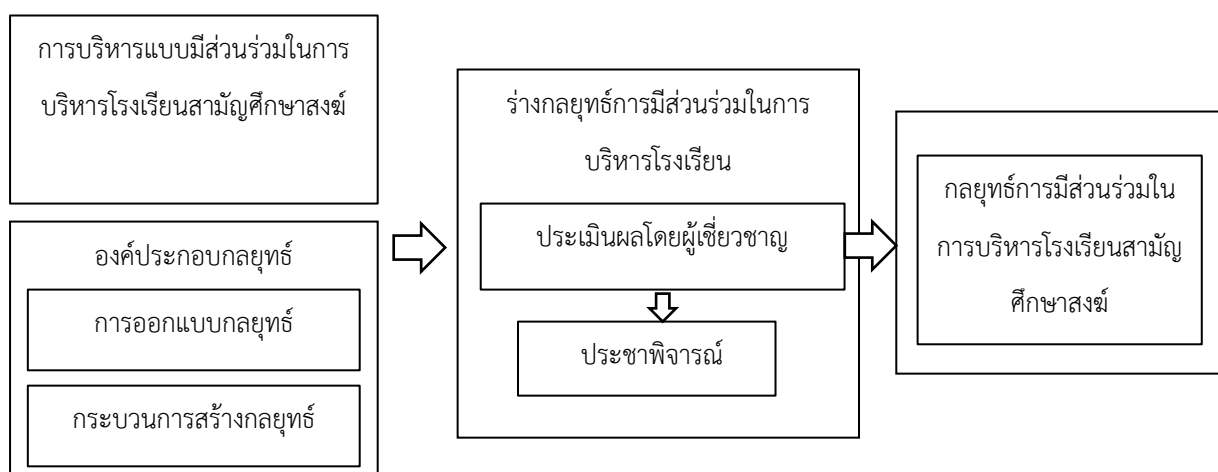
ในการบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา พบว่ายังขาดประสิทธิผลในการบริหารจัดการที่ดี แต่มีแนวโน้มในการพัฒนาระบบที่ดีขึ้นกว่าเดิม ปัญหาจำนวนนักเรียนที่ลดลงนั้นพบว่าเกิดจากการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานราชการที่บังคับให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ยังพบว่า ในปัจจุบันประชาชนยังไม่ค่อยรู้จักโรงเรียนพระปริยัติธรรมและยังขาดการยอมรับจากโรงเรียนทั่ว ๆ ไปถึงคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ดังนั้นการประชาสัมพันธ์ โรงเรียนจึงมีความสำคัญมาก ผู้บริหารควรเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและ

ชุมชนในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้เป็นที่รู้จัก และการบริหารจัดการโรงเรียนที่ดีและมีคุณภาพจะเป็นตัวช่วยประชาสัมพันธ์โรงเรียนให้เป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับการสังคมทั่วไป (พระมหาวรวิทธิชาการ วชิรสิทธิเมธ, 2563) จากเหตุผลความสำคัญและความจำเป็นของโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ ที่ต้องพัฒนาการศึกษาให้กับคณะสงฆ์ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และผู้วิจัยเป็นบุคคลหนึ่งที่มีส่วนพัฒนาการศึกษาคณะสงฆ์ จึงสนใจที่จะศึกษากลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล พร้อมทั้งเป็นแนวทางสำหรับองค์กรอื่นที่สนใจนำไปใช้ รวมทั้งช่วยคนและพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมในการบริหารในโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อสร้างกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ในแขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
3. เพื่อประเมินกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในขั้นตอนการสำรวจ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปีการศึกษา 2565 จำนวน 101

รูป/คนจำแนกเป็น ผู้บริหารจำนวน 10 รูป/คนและครูผู้สอนจำนวน 91 รูป/คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในขั้นตอนการสำรวจ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 81 รูป/คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 10 รูป/คนและครูผู้สอน จำนวน 71 รูป/คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี และมอร์แกน (Krejci and Morgan) และใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.36-0.83 และ 0.33-0.78 ตามลำดับ และแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพความพึงประสงค์ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 และ 0.97 ตามลำดับ และแบบประเมินร่างกลยุทธ์และประชาพิจารณ์

วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือเพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ไปยังผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเบื้องต้นวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเบื้องต้นเพื่อให้รู้ลักษณะกลุ่มตัวอย่างและสภาพของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้เทคนิคประเมินความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) เพื่อเรียงลำดับความสำคัญของร่างกลยุทธ์

ซึ่งวิธีดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนสำคัญ 3 ระยะ 8 ขั้นตอน คือ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารโรงเรียน และขั้นตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน โดยใช้เทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น $PNI_{modified}$ เพื่อเรียงลำดับความสำคัญ ระยะที่ 2 การยกร่างกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการทำกลยุทธ์ และขั้นตอนที่ 2 ร่างกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระยะที่ 3 ยืนยันและสรุปการสร้างกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ขั้นตอนดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 ผลการประเมินร่างกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อยืนยันความถูกต้อง ขั้นตอนที่ 2 ผลการจัดประชา-

พิจารณาร่างกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 50 คน เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของร่างกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ และขั้นตอนที่ 3 สรุปผลการประเมินผลกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์

ส่วนการจัดประชาพิจารณาร่างกลยุทธ์ในแต่ละด้าน พบว่า กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้เชี่ยวชาญโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยจากการประเมินความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.35$) ความเป็นไปได้ ($\bar{X} = 3.98$) และความเป็นประโยชน์ ($\bar{X} = 4.44$)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวครั้งนี้ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน ($\bar{X} = 2.99$) และการมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ กลยุทธ์การทำงานเป็นทีมแบบรวมพลังร่วมมือ ($\bar{X} = 2.89$)

ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การทำงานเป็นทีมแบบรวมพลังร่วมมือ ($\bar{X} = 4.05$) การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ($\bar{X} = 3.95$) และการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ ($\bar{X} = 3.94$) และการประเมินความต้องการจำเป็น $PNI_{modified}$ เรียงลำดับความต้องการความจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ 1) การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ 2) ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน 3) การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม และ 4) การทำงานเป็นทีมแบบรวมพลังร่วมมือ โดยมีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.36, 0.35, 0.33 และ 0.32 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว โดยรวมและรายด้าน

ด้าน ที่	การมีส่วนร่วมในการบริหาร โรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์	สภาพปัจจุบัน (n=81)			สภาพที่พึงประสงค์ (n=81)			PNI _{modified}
		($\bar{X}$)	S.D.	แปลค่า	($\bar{X}$)	S.D.	แปลค่า	
1	การเรียนรู้ร่วมกันและการ ประยุกต์ใช้ความรู้	2.92	0.93	ปานกลาง	3.96	0.83	มาก	0.36
2	การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม	2.98	0.95	ปานกลาง	3.95	0.81	มาก	0.33
3	การทำงานเป็นทีมแบบรวม พลังร่วมมือ	2.98	0.88	ปานกลาง	3.92	0.82	มาก	0.32
4	ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน	2.99	0.96	ปานกลาง	4.05	0.81	มาก	0.35
รวม		2.97	0.93	ปานกลาง	3.97	0.82	มาก	

2. กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีองค์ประกอบกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 1) การกำหนดปรัชญาวิสัยทัศน์และพันธกิจองค์กร 2) การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ 3) การวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการขององค์กร 4) การกำหนดทางเลือก 5) การกำหนดกลยุทธ์ และ 6) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

สรุปได้ว่าการวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวครั้งนี้ ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. รับรู้ถึงสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งในนั้นสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวอยู่ในระดับปานกลาง จำเป็นต้องพัฒนากลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อให้บรรลุสภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด และการประเมินความต้องการจำเป็น โดยเรียงลำดับตามความสำคัญของความต้องการจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องได้รับ การพัฒนาก่อน ซึ่งพิจารณาจากค่า PNI_{modified} ได้ดังนี้ 1) การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ 2) ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน 3) การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม และ 4) การทำงานเป็นทีมแบบรวมพลังร่วมมือ

2. ได้กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก คือ 1) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ 2) ด้านการมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม 3) ด้านการทำงานเป็นทีม

แบบร่วมมือเรียนรู้ และ 4) ด้านการมีภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและการจัดการความรู้

3. ผลประเมินร่างกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับร่างกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนการจัดประชาพิจารณ์ร่าง กลยุทธ์ในแต่ละด้านพบว่า กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้เชี่ยวชาญจากการประเมิน ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และ ความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญในการทำประชาพิจารณ์ มีดังนี้ 1) กลยุทธ์ควรมีการกำหนดขอบเขตระยะเวลาเป็นระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว 2) กลยุทธ์ทางวิชาการควรสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การกำหนดแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม การสร้างโรงเรียนเป็นฐานสู่โรงเรียนคุณภาพ รวมถึงการฝึกอบรม สัมมนาผ่านระบบออนไลน์ 3) การเพิ่มสัดส่วนการเรียนการสอนที่เน้นความรู้ทางโลก 60% และความรู้ทางธรรม 40% 4) การจ้างครูที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มเติม เช่น ครูสอนภาษาบาลี เป็นต้น และ 5) การจัดสรรงบประมาณในการเรียนการสอนที่มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน และการมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันกับการทำงานเป็นทีมแบบรวมพลังร่วมมือ การบริหารจัดการโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต ซึ่งได้รับรู้ถึงสภาพปัจจุบันของการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ ซึ่งในนั้นสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์อยู่ในระดับ ปานกลาง จำเป็นต้องพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อให้บรรลุสภาพพึงประสงค์ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พระครูเกษมปัญญา ภิกษุ (เทียมแก้ว) (2564) ที่ทำการศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการสู่คุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการพัฒนาและ

ใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวิจัยและการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และในงานวิจัยของพระครูสุนทรวิชัย (2561) ที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติกลุ่ม 10 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ สภาพปัจจุบันการบริหารเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติกลุ่ม 10 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกลุ่มงานบริหารงานบุคคล และรองลงมาคือ ด้านกลุ่มงานการบริหารสภาพแวดล้อมในโรงเรียนด้านกลุ่มงานกิจการนักเรียน ด้านกลุ่มงานการเงิน และบัญชีด้านกลุ่มงานการบริหารงานวิชาการส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำคือด้านกลุ่มงานการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าสภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต ในทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การทำงานเป็นทีมแบบรวมพลังร่วมมือ การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม และการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพระมหาวิรุฬ อคควโส (คำจันทรา) (2564) ที่ทำการศึกษากลยุทธ์การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล สรุปผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล มีค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าสภาพปัจจุบันในทุกด้านและทุกประเด็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับตามความสำคัญของความต้องการจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องได้รับการพัฒนา ก่อน ซึ่งพิจารณาจากค่า $PNI_{modified}$ ได้ดังนี้ 1) ด้านการบริหารทั่วไป 2) ด้านการบริหารบุคคล 3) ด้านการบริหารงบประมาณ และ 4) ด้านการบริหารวิชาการ สำหรับกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์หลัก คือ 1) กลยุทธ์การสร้างและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นศาสนทายาทที่มีคุณภาพ ทั้งนี้โรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต อาจจะยังต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเงื่อนไขของความสำเร็จที่สำคัญของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน กล่าวคือผู้บริหาร ครู บุคลากร นักเรียน และชุมชนต้องมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน และเอาจริงเอาจังในการไปสู่ความสำเร็จ (Shared Vision) ต้องมีความรู้ ความสามารถในการบริหารและจัดการศึกษา โดยมุ่งประโยชน์สูงสุดที่นักเรียน และให้ความสำคัญกับชุมชนและท้องถิ่น ต้องปรับโครงสร้างการบริหารให้สอดคล้องกับการนำรูปแบบมาใช้ โดยกำหนดให้มีบุคลากรที่รับผิดชอบตามโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน ต้องมีภาวะผู้นำ บริหารภายใต้หลักของธรรมาภิบาล ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มแรก การดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ต้องมีการวางแผนที่ดี มีลำดับขั้นตอนในการดำเนินงาน และมีการพัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น กิจกรรมสำคัญที่ควรดำเนินการในลำดับแรกจึงต้องมีการให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้ดีขึ้น จึงจะ

สามารถนำรูปแบบดังกล่าวไปบูรณาการได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ขณะเดียวกัน การดำเนินการมีความสมดุลโดยดำเนินการพร้อมกันไปทุกด้านตามขอบข่ายและภารกิจของการบริหารงานด้านวิชาการ โดยมีการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่า การจัดการศึกษาตามรูปแบบนั้นมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ทั้งนี้ เงื่อนไขของความสำเร็จที่สำคัญ คือ การดำเนินการต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทุกภาคส่วน (พระมหากายสิทธิ์ เคลื่อนแก้ว, 2562)

การประเมินความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อเรียงลำดับตามความสำคัญของความต้องการจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องได้รับการพัฒนาก่อน ซึ่งพิจารณาจากค่า $PNI_{modified}$ ได้ดังนี้ 1) การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ 2) ภาวะผู้นำแบบสนับสนุน 3) การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม และ 4) การทำงานเป็นทีมแบบรวมพลังร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการสู่คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการวัดประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อันด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวิจัยและการพัฒนาการเรียนรู้อันด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (พระครูเกษมปัญญารักษ์ (เทียมแก้ว), 2563) เช่นเดียวกับการศึกษาของ พระศรายุทธ วชิรปัญญา (2565) ที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามหลักไตรสิกขาในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา เขต 5 พบว่า ความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญมากที่สุด และมีความเร่งด่วนที่ต้องได้รับการพัฒนาก่อน ซึ่งพิจารณาตามค่าดัชนี $PNI_{modified}$ พบว่า อันดับ 1 คือ ด้านที่ 4 ด้านการนิเทศการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านที่ 1 ด้านการจัดการหลักสูตรแผนการเรียนรู้อันอันดับสุดท้ายคือ ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

2. กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีองค์ประกอบกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 1) การกำหนดปรัชญาวิสัยทัศน์และพันธกิจองค์กร 2) การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ 3) การวิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการขององค์กร 4) การกำหนดทางเลือก 5) การกำหนดกลยุทธ์ 6) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติโดยกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ 4 กลยุทธ์หลัก 14 กลยุทธ์ย่อย 84 แนวทางการดำเนินงาน แยกรายละเอียดตามกลยุทธ์หลัก ดังนี้ 1) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย 22 แนวทางการดำเนินงาน 2) ด้านการมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ย่อย 22 แนวทางการดำเนินงาน 3) ด้านการทำงานเป็นทีมแบบรวมพลังร่วมมือเรียนรู้อันประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย 15

แนวทางการดำเนินงาน และ 4) ด้านการมีภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและการจัดการความรู้ ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ย่อย 25 แนวทางการดำเนินงาน เช่นเดียวกับผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามหลักไตรสิกขาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเขต 5 พบว่า กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามหลักไตรสิกขาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเขต 5 ที่มีองค์ประกอบและจำนวนของ 1 วิสัยทัศน์, 5 พันธกิจ, 5 เป้าประสงค์, 5 ประเด็นยุทธศาสตร์, 69 กลยุทธ์ (พระศรายุทธ วชิรปณฺญ, 2565) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พระครูเกษมปัญญาภิรักษ์ (เทียมแก้ว) (2563) ซึ่งผลการวิจัย พบว่า กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ 6 กลยุทธ์ คือ 1) เร่งพัฒนาศักยภาพของครูบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ในการวัดผลประเมินผล ตามสภาพจริงและการเทียบโอนผลการเรียน 2) สนับสนุนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) สนับสนุนการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา 4) ส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยและพัฒนารับรู้ 5) พัฒนาระบบการนิเทศภายในส่งเสริมให้ครู จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ 6) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มุ่งเน้นคุณภาพ ผู้เรียนที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนและชุมชน และยังสอดคล้องกับกลยุทธ์การมีส่วนร่วมของเครือข่ายชุมชนในการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็ก มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ 1) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของเครือข่ายชุมชนในการวิเคราะห์ข้อมูล 2) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของ เครือข่ายชุมชนในการวางแผนพัฒนา 3) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของเครือข่ายชุมชน ในการนำไปสู่ การปฏิบัติ 4) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของเครือข่ายชุมชนในการประเมินและควบคุม (เกียรติชัย สังข์จันทร์, 2562)

3. ผลประเมินร่างกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วย มีความถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนการจัดประชาพิจารณ์ร่างกลยุทธ์ในแต่ละด้าน พบว่า กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยจากการประเมิน ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของภูมิภัทร กลางโคตร (2561) ที่ทำการศึกษารื่องกลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แบบมืออาชีพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แบบมืออาชีพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) วิสัยทัศน์ในการบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แบบมืออาชีพ (2) พันธกิจ มีจำนวน 10 ข้อ (3) เป้าประสงค์ มีจำนวน 10 ข้อ (4) ประเด็นกลยุทธ์ มี 4 ประเด็น ประกอบด้วย ประเด็น กลยุทธ์ที่ 1 การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 การมีค่านิยมและ วิสัยทัศน์ร่วม ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 การทำงานเป็นทีมแบบรวมพลังร่วมมือ และประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 การมีภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและการจัดการความรู้ 2) กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้แบบมืออาชีพที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมในการนำไปใช้โดยรวมอยู่ในระดับ

มากที่สุด คู่มือการใช้กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แบบมีอาชีพ ประกอบด้วย คำชี้แจง วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ บทนำ กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนให้ เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แบบมีอาชีพ การดำเนินงานตามกลยุทธ์ และบทบาทและหน้าที่ของ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่าคู่มือการใช้กลยุทธ์มีความเหมาะสมมาก เช่นเดียวกับการศึกษาของ Hipp & Huffman (2002 cited in Weathers, 2009) ได้ กำหนดองค์ ประกอบของการเป็น องค์กร แห่งการเรียนรู้แบบมีอาชีพไว้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและแบบร่วมกัน 2) การมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม 3) การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ 4) การมีเงื่อนไข สนับสนุน และ 5) การปฏิบัติงานร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 1) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ ความรู้ 2) ด้านการมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม 3) ด้านการทำงานเป็นทีมแบบร่วมมือเรียนรู้ และ 4) ด้านการมีภาวะผู้นำแบบสนับสนุนและการจัดการความรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กร ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล พร้อมทั้งเป็นแนวทางสำหรับองค์กรอื่นที่สนใจนำไปใช้

2. กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก สามารถนำไปปรับใช้ได้ในการพัฒนาการบริหารจัดการด้านนโยบายและแผน ด้านนิเทศ ติดตาม ประเมินผลและด้านส่งเสริมการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ มากยิ่งขึ้น

3. โรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรจัดประชุม ชี้แจงและทำความเข้าใจการใช้กลยุทธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ก่อนนำไปปรับใช้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการวิจัยรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนสามัญ ศึกษาสงฆ์ แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรือโรงเรียนในสังกัด หน่วยงานอื่น

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการโรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์

3. ควรมีการพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนสามัญศึกษาสงฆ์ที่สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรที่ทันสมัยและที่มีการเปลี่ยนแปลงตามพลวัตซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. (2565). *การศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว*. สืบค้นเมื่อ 29 พฤศจิกายน 2565, จาก [https://bic.moe.go.th/images/stories/pdf/การศึกษา.เกียรติชัย สังข์จันทร์. \(2562\). กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของเครือข่ายชุมชนในการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็ก. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 13\(1\), 119-134.](https://bic.moe.go.th/images/stories/pdf/การศึกษา.เกียรติชัย%20สังข์จันทร์.%20(2562).%20กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของเครือข่ายชุมชนในการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็ก.%20วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์%20บัณฑิตวิทยาลัย%20มหาวิทยาลัยราชภัฏ%20พิบูลสงคราม,%2013(1),%20119-134.)
- พระครูเกษมปัญญาภิรักษ์ (เทียมแก้ว). (2564). *บทบาทของพระสังฆาธิการในการบริหารกิจการคณะสงฆ์ : ศึกษากรณีพระสังฆาธิการในจังหวัดนนทบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย).
- พระครูเกษมปัญญาภิรักษ์ (เทียมแก้ว). (2563). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการสู่คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(1), 346-347.
- พระครูสุนทรวิชัย (2561). กลยุทธ์การบริหารเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติกลุ่ม 10. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*, 8(1), 34-42.
- พระมหากายสิทธิ์ เคลื่อนแก้ว. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเชิงระบบของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษานครชัยบุรินทร์. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ*, 7(27), 259.
- พระมหาวิฑูรย์ชากร วชิรสิทธิเมธ. (2563). ประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา. *วารสารพุทธนวัตกรรมการจัดการ*, 13(1), 14-15.
- พระมหาวิฑูรย์ อัครวิโส (คำจันทรา). (2564). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(22), 1834-1839.
- พระมหาสุชาติ ธรรมกานโม (ปิติ). (2561). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ในเขตปกครองคณะสงฆ์ ภาค 13. *วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง*, 7(2), 173-186.
- พระมหาสุชาติ ธรรมกานโม. (2561). *การศึกษาคุณลักษณะความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

- พระศรายุทธ วชิรปัญญา. (2565). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการตามหลักไตรสิกขาในโรงเรียน
พระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา เขต 5. วารสาร มจร บาลีศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์,
8(3), 243-250.
- ภูมิภัทร กลางโคตร. (2561). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แบบมีอาชีพ
สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 8(2), 63-71.
- อมรภาค ปิ่นกำลัง. (2562). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- Hunger, J. D., and Wheelen, T. L. (2017). *Essentials of strategic management*. London:
Pearson.
- Weathers, S. R. (2009). *A study to identify the components of professional learning
communities that correlate with teacher efficacy, satisfaction, and morale*.
[Electronic Theses and Dissertations], Retrieved from
<https://digitalcommons.georgiasouthern.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1313&context=etd>